

GYDZY

FIUME TUMEN →

URSS

THE KOREAN WAR

หนึ่งสงคราม สองอุดมการณ์
หนึ่งสงคราม พรากล้านชีวิต
หนึ่งสงคราม เรียงร้อยความทรงจำ

สงครามเกาหลี

(1950-1953)

พิรพงษ์
ลายยานต์

THE KOREAN WAR

— CARROZZABILI

+++ FERROVIE

COREA

GIAPPONE

นักสำรวจหน้ากระดาษ
ผู้แสวงหาความรู้และภูมิปัญญาบรรณาการนักอ่าน

GYPZY

GYPSY

สงครามเกาหลี

THE KOREAN WAR

พีรพงษ์ ฉายายนต์: เขียน

ราคา 590 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

พีรพงษ์ ฉายายนต์.

สงครามเกาหลี = The Korean war.-- กรุงเทพฯ : ยิปซี กรุ๊ป, 2565.

743 หน้า.

1. สงครามเกาหลี. I. ชื่อเรื่อง.

951.9

ISBN 978-616-301-761-1

© ชื่อความและรูปภาพในหนังสือเล่มนี้ สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558 การตัดลอกส่วนใดๆ ในหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่ไม่ว่าในรูปแบบใดต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน ยกเว้นเพื่อการอ้างอิง การวิจารณ์ และประชาสัมพันธ์

บรรณาธิการอำนวยการ	: คชาวุฒิ เกนุ้ย
บรรณาธิการเล่ม	: สุรัชย์ พิงษ์บุญมี
กองบรรณาธิการ	: คณิดา สุตราม พรณิกา ครุโสภา
เลขากองบรรณาธิการ	: กันยารัตน์ ทานะเวช
พิสูจน์อักษร	: วันวิสา เขตตรง ณัฐริภัทร์ ศิริพงษ์เงิน
รูปเล่ม	: เปมิกา ดันติทวีโชค
ออกแบบปก	: Rabbithood Studio
ผู้อำนวยความสะดวกการตลาด	: นุชนันท์ พักษ์ณวัฒน์คิด
ผู้จัดการฝ่ายการตลาด	: ชิตพล จันสด
ผู้จัดการทั่วไป	: เวชพงษ์ รัตนมาลี
พิมพ์	: บริษัท วิชั่น พรีเมส จำกัด โทร. 0 2147 3175-6
จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย	: บริษัท ยิปซี กรุ๊ป จำกัด เลขที่ 37/145 รามคำแหง 98 แขวง/เขตสะพานสูง กรุงเทพฯ 10240 โทร. 0 2728 0939 โทรสาร 0 2728 0939 ต่อ 108 www.gypsygroup.net www.facebook.com/gypsygroup.co.ltd Line ID: @gypzy

สนใจสั่งซื้อหนังสือจำนวนมากเพื่อสนับสนุนทางการศึกษา สำนักพิมพ์ลดราคาพิเศษ ติดต่อ โทร. 0 2728 0939

THE KOREAN WAR

• สงครามเกาหลี •

พีรพงษ์ ฉายยานต์

คำนำสำนักพิมพ์ •

สงครามเกาหลีเป็นหนึ่งในสัญลักษณ์ของสงครามเย็น มันถูกยกมาเป็นกรณีศึกษาตามบทเรียนต่างๆ มาหลายยุคหลายสมัย แต่สิ่งที่น่าตกใจก็คือสงครามเกาหลีกลับกลายเป็นสงครามที่ไม่ค่อยมีคนพูดถึงมากนัก ไม่ว่าจะเป็นสื่อภาพยนตร์ วิดีโอเกม หรือหนังสือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบ้านเรา น้อยครั้งมากที่เราจะหยิบยกสงครามเกาหลีมาเป็นประเด็นในการสนทนาหรือศึกษาอย่างจริงจัง ทั้งที่ผลกระทบของสงครามเกาฬนั้นมีมากกว่าที่หลายคนคาดคิด

หนังสือเล่มนี้รวบรวมเหตุการณ์ต่างๆ ที่สำคัญต่อหน้าประวัติศาสตร์สงครามเกาหลี ตั้งแต่ก่อนวันเสียงปืนแตกในวันที่ 25 มิถุนายน 1950 จนกระทั่งสนธิสัญญาหยุดยิงมีผลบังคับใช้ และที่พิเศษที่สุด หนังสือเล่มนี้ยังรวบรวมความทรงจำของผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ทุกฝ่ายและทุกระดับชั้น สงครามเกาหลีเป็นสงครามที่มีความพิเศษ มันมีกลไกทางการเมืองระหว่างประเทศที่ซับซ้อนมากขึ้นตามบริบทยุคสมัยและแนวคิดทางการเมืองที่พัฒนาตามช่วงเวลา แต่สิ่งหนึ่งที่เหมือนกับสงครามอื่นๆ ก็คือผู้ที่อยู่ร่วมกับมัน ซึ่ง พี่พวงษ์ ฉายายานต์ ผู้เขียนพยายามอย่างที่สุดในการกลั่นกรองและนำเสนอเสียงของผู้ที่ต้องใช้ชีวิตร่วมกับสงคราม แม้เสียงของพวกเขาจะแผ่วเบาและน้อยคนที่จะได้ยิน แต่เสียงเล็กจ้อยของพวกเขาเหล่านั้นสามารถสะท้อนภาพประวัติศาสตร์ให้กระจ่างและชัดเจนขึ้นผ่านทุกคำพูดที่เปล่งออกมาด้วยความซื่อตรง

ผู้คนนับล้านได้รับผลกระทบจากสงครามเกาหลีไม่ทางตรงก็ทางอ้อม และหลายล้านชีวิตต้องสังเวยไปกับความบ้าคลั่งของสงคราม หนังสือ ‘สงครามเกาหลี’ เล่มนี้นอกจากจะตีแผ่เหตุการณ์ของสงคราม ยุทธวิธีการรบแบบเจาะลึก ยังเผยให้เห็นมุมมืดอันน่ากลัวของความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อมนุษย์ และสร้างรอยแผลลึกไว้ในใจของใครหลายคน... สงครามเกาหลีมีที่มาจากอะไร ใครเป็นใครในสงครามเกาหลี เกิดอะไรขึ้นในสงครามเกาหลี และเราได้เรียนรู้อะไรบ้างจากสงครามเกาหลี เชิญผู้อ่านทุกท่านมาค้นหาคำตอบไปพร้อมกันได้ ในหนังสือ ‘สงครามเกาหลี’ เล่มนี้

ด้วยความปรารถนาดี
สำนักพิมพ์ยิปซี

คำนำผู้เขียน •

“เฮ้ ผู้กองโจว พวกเราใกล้ถึงบ้านเกิดผู้กองแล้วนะ ไม่อยากกระโดดรถไฟไปเจอเมียผู้กองหน่อยเหอ”

“เออ ไม่ต้องห่วง อ้าวไม่ทั้งกองร้อยอ้าวรอก แค่เห็นบ้านอ้วจากตรงนี้อ้วก็สุขใจแล้ว”

สงครามคือเครื่องมือของรัฐมาหลายยุคหลายสมัย แม้อารยธรรมและความคิดของมนุษย์จะเจริญรุ่งโรจน์จนถึงตอนนี้ แต่ประวัติศาสตร์ก็แสดงให้เห็นแล้วว่า สงคราม จะยังคงถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อให้ได้มาซึ่งความประสงค์ หากแต่เปลี่ยนบริบทไปตามยุคสมัย และสิ่งที่มีอาจปฏิเสธได้ก็คือ สงครามย่อมพลัดพรากหรือช่วงชิงอะไรบางอย่างจากผู้ที่มีส่วนร่วมของมัน เสมอไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง และสงครามเกาหลีก็เป็นหนึ่งในนั้น แต่ที่น่าชวนฉงนก็คือ สงครามเกาหลีกลายเป็นความขัดแย้งที่อยู่ในมุมของประวัติศาสตร์ที่ไม่ค่อยมีคนหยิบมาพูดถึงมากนัก แม้มรดกของสงครามเกาหลีจะยังมิให้เราเห็นจนถึงปัจจุบัน และเราก็ใช้ชีวิตร่วมกับมันอยู่ทุกวัน แต่สงครามเกาหลีในความทรงจำของเรากลับเลือนรางและจางหายไปตามเวลา ผิดกับสงครามอื่นๆ ที่เกิดขึ้นไล่เลี่ยกับสงครามเกาหลี ทั้งสงครามโลกครั้งที่ 2 หรือสงครามเวียดนาม นอกจากที่มันทำไป เรื่องราวในเหตุการณ์ จนถึงจุดสิ้นสุดของสงครามเกาหลีจะเลือนรางอย่างมากแล้ว ความทรงจำของผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์และเรื่องราวของพวกเขา ก็มลายหายไปตามกาลเวลาโดยไม่มีใครพูดถึงเช่นกัน

ในยุคที่ข้อมูลสามารถเข้าถึงมือผู้รับสารได้อย่างง่ายดาย จึงไม่ใช่เรื่องยากที่ผู้อ่านจะพอรู้ที่มาที่ไปหรือบทสรุปของสงครามเกาหลีแบบพอสังเขปมาบ้าง ไม่ว่าจะในบทเรียน หรือสื่อออนไลน์ประเภทต่างๆ แต่สิ่งที่น่าสนใจก็คือ เรารู้หรือไม่ว่าเกิดอะไรขึ้นจริงๆ ในช่วงเวลานั้นบ้าง? หรือถ้าพูดให้ถูกอีกก็คือ เรารู้หรือไม่ว่าผู้คนที่อยู่ในช่วงเวลานั้นเผชิญกับอะไรบ้าง และการกระทำของพวกเขาเปลี่ยนโลกดวงนี้ไปขนาดไหน แตกต่างจากที่หลายคนคิด หนังสือเล่มนี้นอกจากจะรวบรวมเหตุการณ์สำคัญต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งก่อนระหว่าง จนถึงหลังสงครามเกาหลียุติ และเป็นข้อมูลวิเคราะห์ถึงเบื้องลึกเบื้องหลังทางการเมืองระหว่างประเทศจากมุมมองของทุกฝ่ายแล้ว หนังสือเล่มนี้ยังบันทึกเรื่องราวความทรงจำของทุกกลุ่มคนที่มีส่วนร่วมกับสงครามครั้งนี้ ตั้งแต่รัฐบาลและชนพลผู้ยิ่งใหญ่ที่เพียงแค่เอ่ยนามเรารู้จักพวกเขาไปจนถึงทหารชั้นผู้น้อยที่ชื่อเสียงเรียงนามของพวกเขาค่อยๆ เลือนรางตามชั้นยศ และรวมไปถึงประชาชนสามัญที่ไม่ได้มียศถาบรรดาศักดิ์เทียบเท่ากับกลุ่มคนสองกลุ่มแรก และพวกเราส่วนใหญ่ก็ไม่เคยได้ยินชื่อของพวกเขามาก่อน เรื่องราวของพวกเขาเหล่านั้นอาจไม่ใช่เรื่องราวอันยิ่งใหญ่ที่เปลี่ยนโลกทั้งใบ แต่เรื่องราวของพวกเขาคือสิ่งที่ทำให้หน้าประวัติศาสตร์ชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เหมือนบทสนทนาข้างต้นที่ผู้อ่านได้เห็นไปก่อนหน้านี้ บทสนทนาเรียบง่ายระหว่างคนธรรมดาสองคนให้อะไรแก่เราบ้าง? ทุกคำพูดทุกประโยคที่เปล่งออกมาและได้รับการบันทึกคือคำพูดเรียบง่ายตรงไปตรงมาและทำให้เราเห็นบริบทของยุคสมัยได้ดียิ่งขึ้น

สงครามเกาหลีคือความขัดแย้งที่มีเบื้องลึกเบื้องหลังที่ซับซ้อน บางประเด็นก็ยังไม่ได้รับการเปิดเผยจริงๆ และยังเป็นທີ່ถกเถียงอยู่ตราบจนถึงทุกวันนี้ ทั้งมิติทางประวัติศาสตร์ การเมือง สังคม และการทหาร มีประเด็นนับร้อยแปดที่เราสามารถนำมาถกเถียงกันได้ไม่รู้จบ แต่ผู้เขียนพยายามอย่างมากในการรวบรวมมิติต่างๆ รวมถึงทุกมุมมองของแต่ละฝ่ายที่มีส่วนร่วมในสงครามครั้งนี้ แบบไม่มีคำว่าผู้ร้าย หรือพระเอก ฝ่ายธรรมะ หรือฝ่ายอธรรม มีเพียงความเป็นไปที่เกิดขึ้นจริงๆ และที่สำคัญที่สุดก็คือเสียงของพวกเขาเหล่านั้น เสียงของทุกฝ่าย ทุกระดับชั้น ถูกบันทึกรวมกันไว้ในหนังสือเล่มนี้โดยปราศจากข้ออคติ โดยเราจะพาผู้อ่านทุกท่านเข้าไปเสมือนได้อยู่ในเหตุการณ์ผ่านบันทึกประสบการณ์ของผู้คนจริงๆ ที่ใช้ชีวิตในช่วงเวลานั้น นับตั้งแต่วันแรกที่เกาหลีสูญสิ้นอธิปไตย จนเกาหลีได้รับเอกราชจอมปลอม และท้ายที่สุด คือวันที่พี่น้องชาติเดียวกันต้องกลายเป็นศัตรูคู่อาฆาต ทางผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าความทรงจำของพวกเขาเหล่านั้นที่ปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษ จะไม่จางหายและถูกลืมเลือนไปตามเวลา และเรื่องราวของพวกเขาจะอยู่ในความทรงจำบนหน้าประวัติศาสตร์ตราบจนนิรันดร์

พิรพงษ์ ฉายายานต์

สารบัญ •

- 1 มันควรเริ่มจากตรงไหน?
- 2 ไม่ใช่พี่น้องแบบที่เรารู้จัก
- 3 ตะวันตก เหตุใดเราต้องมาหลังเลือด?
- 4 มหาอำนาจไร้อำนาจ
- 5 ช่วงเวลาอันมีดมน
- 6 เราจะยกพลขึ้นบกที่อินซอน และผมจะบดขยี้พวกมันเอง
- 7 นครหลวงในกองเพลิง
- 8 สงครามของแมคอาเธอร์
- 9 เหนือสุดสู่ยาสูบ
- 10 เรากำลังเผชิญกับสงครามครั้งใหม่
- 11 เมอร์ริคริสต์มาส
- 12 สวรรค์ปีใหม่
- 13 แรงเหวี่ยงสุดท้าย
- 14 วินาทีสุดท้ายของสงคราม
- 15 มันควรจบลงตรงไหน?

บทพิเศษ

บรรณานุกรม

WE KOREAN RACE
WELCOME
THE AMERICAN
RIGHTEOUS
TLOOPS

*Many Thanks!
for your Troubles,
taking for Koreans.*

1

• มันควรเริ่มจากตรงไหน? •

หัวหาดอินซอน เกาหลี

เรืออิกกินส์ขนทหารเต็มลำเคลื่อนตัวเข้าสู่หัวหาดอินซอน (Incheon) ทหารอเมริกันที่อยู่บนเรือมีทั้งระดับพลทหารและนายทหารชั้นสัญญาบัตร พวกเขาติดอาวุธครบมือและสวมเครื่องแบบอุปกรณ์เต็มอัตราศึก ในเรืออิกกินส์บรรทุกทหาร 14 นายจากกองพลทหารราบที่ 7 (7th Infantry Division) ที่ผ่านการสู้รบอย่างโหดโชนก่อนจะมาถึงที่นี่ พวกเขาไม่รู้ว่ามีอะไรอยู่ข้างหน้าประตูเรือระบายพล จนกระทั่งประตูถูกเปิดออกและกระแทกลงกับผืนทราย ทหารหนุ่มทั้ง 14 นายวิ่งกรูออกจากเรือ สิ่งที่อยู่ตรงหน้าของพวกเขา คือชายชาวเอเชียกลุ่มหนึ่งในชุดสูทแบบตะวันตกพร้อมหมวกทรงสูงยืนคอยต้อนรับเหล่าทหารอเมริกัน และเบื้องหลังชายชาวเอเชียกลุ่มนี้คือบ้านเรือนชำรุดทรุดโทรมที่ปิดประตูหน้าต่างมิดชิด

กลุ่มชายชาวเอเชียที่ทหารอเมริกันทั้ง 14 นายพบคือชาวญี่ปุ่นที่พูดภาษาอังกฤษได้ชัดถ้อยชัดคำ พวกเขาต้อนรับชาวอเมริกันเหล่านี้ที่เดินทางมาในฐานะผู้พินิจิต ชาวญี่ปุ่นพาทหารอเมริกันทั้ง 14 นายเดินสำรวจบริเวณตรอกซอยก่อนที่จะพาพวกเขาไปเมืองหลวง วันนี้คือวันที่ **8 กันยายน 1945** ความเป็นปรีดิ์ปลื้มของสหรัฐอเมริกาและจักรวรรดิญี่ปุ่นสิ้นสุดลงแล้ว และแผ่นดินที่ทหารอเมริกันเหล่านี้กำลังเหยียบอยู่คือแดนสนธยาที่เรียกว่า “เกาหลี” พวกเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับที่นี่ พวกเขาู้เพียงแค่ว่ามันเคยเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิอาทิตยอุทัยที่ต้องถูก “ปลดปล่อย” หรือยึดครอง?

สองคำนี้ความหมายแตกต่างกันเพียงแค่มิเส้นบางๆ กันอยู่ เมื่อทหารหนุ่มต่างชาติดาสีฟ้าเหล่านี้มาถึงเขตเมือง พวกเขาสังเกตเห็นชาวบ้านท่าทางสงสัยแต่ก็หวาดกลัวกำลังแอบมองพวกเขาจากภายในบ้าน นี่อาจเป็นครั้งแรกในชีวิตของชาวเกาหลีเหล่านี้ที่ได้เห็น “ฝรั่ง” ตัวเป็นๆ ในชีวิต

ทหารอเมริกันกลุ่มนี้ไม่ใช่ชาวอเมริกันกลุ่มแรกที่ได้ย่างเท้าลงเกาหลี ย้อนไปเมื่อ 4 วันก่อน กองทหารอเมริกันชุดแรกมาถึงเกาหลีเป็นกลุ่มแรกด้วยเครื่องบินโดยสารที่ลงจอดในสนามบินคิมโป (Kimp'o) ใกล้กับกรุงโซล (Seoul) เมืองหลวงของประเทศ ในวันที่ 4 กันยายน 1945 ก่อนที่ในวันที่ 8 ชุดเบิกทาง 14 นายจากกองพลทหารราบที่ 7 จะตามมาสมทบ ก่อนวันถัดมาทหารอเมริกันนับหมื่นนายจากกองพลทหารราบที่ 7 ภายใต้การบังคับบัญชาของพลตรีอาคิบัลด์ อาร์โนลด์ (Archibald Arnold) ที่เหลือจะขึ้นฝั่งที่ئونซอน ทหารหนุ่มอเมริกันที่เจเนสิกได้รับคำแนะนำว่าเป็นคือการกิจปลดปล่อย แต่สถานการณ์ในเกาหลินั้นเป็นเยี่ยงไรยังไม่มีใครทราบแน่ชัด เพราะฉะนั้นทหารอเมริกันทุกคนจึงอยู่ในสภาพเตรียมพร้อมรับมือกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน

เมื่อทหารอเมริกันขึ้นฝั่งและเดินทางเข้าสู่เขตเมือง ชาวเกาหลีที่เคยเก็บตัวอยู่ในบ้านพากันออกมาตะโกนแซ่ซ้องต้อนรับผู้ปลดปล่อย บ้านเรือนข้างทางและร้านอาหารติดป้ายภาษาอังกฤษว่า “ยินดีต้อนรับ ยูเอส” ทหารอเมริกันทั้งหมดนั่งรถไฟมุ่งหน้าไปยังกรุงโซลผ่านประชาชนเกาหลีตามถนนหนทางที่พากันโบกธง “แท็กกี” อย่างภาคภูมิใจอีกครั้งนับตั้งแต่อยู่ในการปกครองของญี่ปุ่นอย่างอัปยศ และวันต่อมา คือวันที่ 9 กันยายน 1945 รัฐบาลญี่ปุ่นประจำอาณานิคมในเกาหลีก็ได้เริ่มทำพิธียอมจำนนต่อกองทัพสหรัฐอเมริกาอย่างเป็นทางการ ในกรุงโซล ธงชาติญี่ปุ่นถูกเชิญลงจากเสาและแทนที่ด้วยธงชาติสหรัฐฯ เกาหลีภายใต้การปกครองของญี่ปุ่นได้สิ้นสุดลงแล้ว แต่สำหรับทหารหนุ่มอเมริกันที่ประจำการอยู่ในเกาหลี พวกเขาทุกคนกำลังสงสัยอยู่เรื่องหนึ่ง เกาหลีทางฝั่งเหนือกำลังเป็นเช่นไร?...

การยกพลขึ้นบกของฝ่ายอเมริกันที่อินซอนในวันที่ 8 กันยายน และการล้มล้างรัฐบาลอาณานิคมของญี่ปุ่นที่ปกครองเกาหลีมาตั้งแต่ปี 1910 ในวันที่ 9 กันยายน 1945 ควรเป็นจุดจบของโศกนาฏกรรมที่ชาวเกาหลีต้องเผชิญมาหลายชั่วอายุคน แต่พวกเขาไม่รู้เลยว่านี่เป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น จุดเริ่มต้นของเรื่องราวแห่งคราบน้ำตาที่จะเกิดขึ้นต่อไปนับตั้งแต่นั้นมาที่นี้ **สงครามเกาหลี** ที่ทุกคนรู้จักเป็นสงครามตัวแทนระหว่างโลกคอมมิวนิสต์กับเสรีประชาธิปไตยในแบบที่เราเคยได้ยิน แต่มีน้อยคนจริงๆ ที่จะรับรู้ถึงเบื้องหลังและเรื่องราวที่พวกเขาเหล่านี้ได้เผชิญ เรื่องราวที่ไม่ใช่แค่เรื่องของอุดมการณ์ ยุทธการสุดยิ่งใหญ่ หรือรัฐบาลผู้เกรียงไกรเพียงกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หากแต่เป็นเรื่องของพวกเขาทุกฝ่าย ทุกระดับชั้น ที่มีส่วนร่วมในเหตุการณ์นองเลือดครั้งนี้ ที่มาของสงครามเกาฬินั้นเรียบง่าย แต่ปัจจัยที่ส่งผลให้มันเกิด ดำเนิน และสิ้นสุดนั้นเต็มไปด้วยความสลับซับซ้อนพิสดารในหลายด้าน และมันควรจะเริ่มจากตรงไหน? เราคงต้องสวมแว่นตาของคนในยุคนั้นและลบข้ออคติในใจออกไปให้มากที่สุด เพื่อที่จะได้เห็นภาพในแบบที่พวกเขาเหล่านั้นเห็น

ดินแดนต้องคำสาป

สิ่งที่เป็นปัญหาของเกาหลีก็คือตัวเกาหลีเอง ดินแดนคาบสมุทรอันเล็กจ้อยที่เต็มไปด้วยเทือกเขาสลับซับซ้อนเรียงยาวทางตอนเหนือติดกับพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำทางใต้ และเป็นที่รับลมหนาวที่พัดจากไซบีเรียตลอดช่วงปีชีวิตในดินแดนนี้ไม่มีคำว่าง่าย ทั้งในความเป็นอยู่วิถีชีวิต และความมั่นคง ชาวเกาหลีเผชิญหน้ากับการแข่งขันทางวัฒนธรรมและความเป็นตัวเองตลอดชั่วอายุคนระหว่าง “จีน” ทางตอนเหนือของดินแดน ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นพี่ใหญ่รวมถึง “ญี่ปุ่น” ศัตรูเก่าแก่ที่ผลัดมือกันทำลายอำนาจทางทะเลของเกาหลีอยู่บ่อยครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 16 ช่วงสมัยของแม่ทัพเรืออี ซุน ซิน (Yi Sun-sin) ผู้ปฏิวัติกองทัพเรือของเกาหลี หรือที่รู้จักกันในช่วงเวลา

นั่นว่า **โซช็อน** โดยมี **สกุลยี่** (House of Yi) ปกครอง และมีสถานะเป็นประเทศราช (Tributary state) ของจีน จนกระทั่งญี่ปุ่นเข้ามาแทรกแซงในปี 1894-1895 จนเกิดสงครามจีน-ญี่ปุ่นครั้งที่ 1 (First Sino-Japanese War) ญี่ปุ่นชนะในสงครามครั้งนั้น จนเกิดการลงนามใน **สนธิสัญญาหม่ากวัน** (Treaty of Maguan) ในวันที่ 17 เมษายน 1895 ทำให้อาณาจักรโซช็อนเป็นอิสระจากอำนาจของราชวงศ์ชิง (Qing dynasty) ของจีน และได้เปลี่ยนเป็นจักรวรรดิเกาหลี (Korean Empire) ในปี 1897 เพื่อยกสถานะประเทศให้ทัดเทียมกับญี่ปุ่นและจีน แม้ในทางปฏิบัติแล้วจักรวรรดิเกาหลีจะไร้ซึ่งอำนาจต่อรองกับชาติอื่นในละแวกนั้นก็ตาม

จักรวรรดิเกาหลีไม่ปลอดภัยจากญี่ปุ่นอีกต่อไป เมื่อกองทัพญี่ปุ่นเอาชนะจักรวรรดิรัสเซียได้ในปี 1905 ในสงครามรัสเซีย-ญี่ปุ่น (Russo-Japanese War) ระหว่างปี 1904-1905 ประตูลู่เกาหลีของญี่ปุ่นเปิดออกทันที ในวันที่ 17 พฤศจิกายน 1905 จักรวรรดิเกาหลีถูกบีบบังคับให้ทำ **สนธิสัญญาอีลซา** (Eulsa Treaty) ทำให้จักรวรรดิเกาหลีต้องกลายเป็นรัฐในอารักขา (Protectorate) ของญี่ปุ่น จนกระทั่งปี 1910 สนธิสัญญาผนวกดินแดนเกาหลี-ญี่ปุ่น (Japan-Korea Annexation Treaty) จึงเกิดขึ้น ชาวเกาหลีตกอยู่ภายใต้การปกครองของญี่ปุ่นนับจากนั้น

สำหรับชาวเกาหลี ปี 1910-1945 ไม่มีเกียรติภูมิของชาติเหลืออีกต่อไปนอกจากคำว่าเขตอาณานิคมของญี่ปุ่น ความภาคภูมิใจและวัฒนธรรมเกาหลีถูกลบเลือนโดยผู้ปกครอง พวกเขาไม่มีแม้แต่ชื่อ ชาวเกาหลีทั้งหมดถูกบังคับให้ใช้ชื่อตามแบบญี่ปุ่น สัญลักษณ์ของชาติเกาหลีแทบไม่หลงเหลือในช่วงเวลาเหล่านั้น ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 หรือย้อนไปไกลกว่านั้น ญี่ปุ่นใช้เกาหลีเป็นเหมือนอู่ข้าวอู่น้ำเพื่อผลิตยุทธปัจจัยและเสบียงอาหาร ป้อนกองทัพญี่ปุ่นเพื่อทำสงคราม และมีชาวเกาหลีนับพันถูกเกณฑ์ไปเป็นแรงงานในกองทัพญี่ปุ่น หลายคนถูกส่งไปยังเกาะแก่งต่างๆ ในแปซิฟิกเพื่อสร้างสนามบินและแนวป้องกันตามเกาะเพื่อรับมือกับการบุกของกอง

ทัพอเมริกัน นอกจากนี้ชายชาวเกาหลีกว่า 40,000 คนถูกเกณฑ์ให้รบใน กองทัพญี่ปุ่น หลายคนถูกส่งไปเป็นผู้คุมค่ายกักกันเชลยศึกตามที่ตั้งๆ ทั้ง ในไทย พิลิปปินส์ และที่เป็นตราบาปและเป็นแผลที่ทั้งสองชาติยกมาเป็น เรื่องเจ็บแค้นจนถึงทุกวันนี้ นั่นคือหญิงชาวเกาหลีกว่าพันชีวิตที่ถูกบังคับ ให้มาเป็น “นางบำเรอ” เพื่อเป็นสนามอารมณ์ให้ทหารญี่ปุ่นมาปลดปล่อย สัญชาติญาณดิบในยามเปล่าเปลี่ยว

แน่นอนว่าในช่วงเวลาแห่งความอัปยศเช่นนี้ย่อมมีการต่อต้าน ชาว เกาหลีผู้รักชาติจำนวนมากหนีจากการปกครองของญี่ปุ่นเข้าไปยังประเทศ จีน พวกเขาสอบหาให้กับกองทัพจีนทุกกองที่เจอ ทั้งกองทัพปฏิวัติแห่ง ชาติ (National Revolutionary Army) ของพรรคชาตินิยมจีน (Chinese Nationalist Party) หรือที่รู้จักกันทั่วไปว่า “ก๊กมินตั๋ง” (Kuomintang) ภายใต้การนำของ **เจียง ไคเชก** (Chiang Kai-shek) หรือกองทัพคอมมิวนิสต์ของ **เหมา เจ๋อตง** (Mao Zedong) ชาวเกาหลีบางคนไปไกลถึงเขตการปกครอง ของสหภาพโซเวียต จนได้รับการบรรจุเป็นทหารในกองทัพแดง (Red Army) ของโซเวียต เหตุนี้เอง ทำให้นักสู้เพื่ออิสรภาพชาวเกาหลีเหล่านี้มีอุดมการณ์ และแนวคิดสายสังคมนิยมเข้าไปด้วย

นอกจากนี้ยังมีชาวเกาหลีผู้รักชาติที่หลบหนีออกจากประเทศตัวเอง และไปไกลถึงชาติตะวันตก ซึ่งหนึ่งในนั้นคือสหรัฐอเมริกา แม้ชาวเกาหลี ผู้กล้าเหล่านี้จะไม่ใช้ทหารฝีมือเยี่ยมทัดเทียมกับชาวเกาหลีที่จับปืนสู้กับ กองทัพญี่ปุ่น แต่พวกเขามีทักษะในการทูตเป็นเลิศและมีการศึกษาสูง ซึ่ง คนที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดคงหนีไม่พ้น **อี ซึง มั่น** (Yi Seung-man) หรือที่เจ้า ตัวมักอยากให้เรียกเป็นสำเนียงตะวันตกว่า **รี ซึง มั่น** (Rhee Syng-man) เขาลี้ภัยไปสหรัฐฯ ตั้งแต่ช่วงปี 1904-1905 รี ซึง มั่นประสบความสำเร็จ อย่างมากในการเรียนระดับมหาวิทยาลัย เขาสำเร็จการศึกษาจากมหา วิทยาลัยจอร์จทาวน์ (George Washington University) ในปี 1907 ตามมาด้วยมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) ในปี 1908 และ